

mer. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, udtalte i Dag, at han ønskede, at Undervisningstiden i Skolerne paa Landet skulde forøges. Det samme har det ærede Medlem ogsaa helt tydelig udtalt i sin Betænkning — jeg antager nemlig, at det er det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der har forfattet denne Betænkning — idet han der bl. a. har sagt, at man maatte stræbe hen til, at Skolerne paa Landet i enhver Henseende kunde komme til at staa paa Højde med Skolerne i Købstæderne. Det er et Formaal, som jeg af fuldt Hjerte kan underskrive. Desuden har det samme ærede Medlem og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds i Udvalget rejst Spørgsmaalet om Hverdagsundervisning i Skolerne paa Landet, og vi have haft Samraad med den højtærede Minister derom. Altsaa, det ærede Medlem vil have den ugentlige Undervisningstid i Skolerne paa Landet forøget. Det er det principale Standpunkt, det ærede Medlem har stillet sig paa baade ved Forhandlingerne i Udvalget og i Betænkningen. Men derved, at han er gaaet med til dette Ændringsforslag under Nr. 11, gaar han den modsatte Vej; han gaar med til at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Undervisningstiden i Skolerne paa Landet skal nedsættes ganske betydeligt. Jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Medlem ved at være Medforslagsstiller til dette Forslag er kommet i Strid med de Principper, som det ærede Medlem jævnlig hævder paa dette Omraade. Ganske vist staar man egentlig lidt i Vildrede over for det ærede Medlems Stilling, man kan spørge sig selv, hvad er hvad? Hvad mener det ærede Medlem? Er det, der staar i Betænkningen, Udtrykket for det ærede Medlems Mening, eller er det, der staar i Ændringsforslaget under Nr. 11, Udtryk derfor? Man kan være i Tvivl om det. Jeg er nu ganske overtødet om, at det ærede Medlem vil ganske det samme som jeg paa dette Omraade, at han ønsker, at Undervisningen i Skolerne paa Landet kunde blive udvidet og ikke det modsatte. Men det ærede Medlem har maaske i dette særlige Tilfælde — det hænder jo ellers ikke nogen Sinde — ladet sig bestikke en Smule af sin Lyst til at komme den højtærede Kultusminister lidt til Livs, lidt paa tværs, men det sker ellers aldrig for det ærede Medlem, at . . .

Formanden: Jeg tror ikke, at det er heldigt at tale om en saadan „Bestikkelse“.

Guldbrandsen: Jeg talte om at lade sig bestikke af sin egen Lyst . . .

Formanden: Heller ikke Bestikkelse af en Lyst som den, det ærede Medlem nævnede, tror jeg man skal tale om.

Guldbrandsen: Det ligger i Sagens Natur, at jeg anbefaler det høje Ting at stemme imod dette Ændringsforslag.

Jeg skal dernæst gaa over til Ændringsforslag Nr. 18. Dette Forslag angaar Timelærernes Anciennetet, og det gaar ud paa, at Beregningen af Ancienneteten for de Lærere og Lærerinder, som forud for deres faste Ansættelse have udøvet Timelærervirksomhed, ikke skal paavirkes af Bestemmelsen i Punkt b. — det er Hovedsagen — for saa vidt den paa-gældende Timelærervirksomhed, kan jeg gerne tilføje, er foregaaet, før denne Lov træder i Kraft. Saaledes er det. Men lad os se, hvad det betyder. I det foreliggende Forslags § 6, Punkt b., indeholdes der en Bestemmelse, som jo ofte har været fremdraget ved Forhandlingerne her i Dag. Denne Bestemmelse gaar ud paa, at naar en Lærer har udøvet Timelærervirksomhed i en Kommune og han derefter i umiddelbar Sammenhæng med Timelærervirksomheden faar fast Ansættelse i den samme Kommune, skal den Tid, hvori han har været Timelærer, medregnes ved Op-gørelsen af hans Anciennetet. Det er Reglen. Og saa siger det ærede Mindretal, at denne Regel skal ikke gælde den Timelærervirksomhed, som foregaar, før denne Lov træder i Kraft. Hvad Meningen er dermed, skal jeg nærmere sige senere.

Der er et Forhold, som man naturlig kommer til at tænke paa ved at gøre Rede for Indholdet af dette Ændringsforslag, og det er den Strid, som har staaet og fremdeles staar imellem Kultusministeriet paa den ene Side og Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening paa den anden Side. Grundlaget for denne Strid er dette, at medens Kultusministeriet fortolker eller forstaar § 23, 1ste Stykke, i Skoleloven, navnlig den Bestemmelse i 1ste Stykke, som angaar Timelærervirksomhedens Indfyldelse paa Ancienneteten, paa en bestemt Maade og efter min Opfattelse paa den absolut rigtige Maade, paa en Maade, som er i god